

Arrest

nr. 82 884 van 12 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 24 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 mei 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. JANSSENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Assyrisch orthodox christen te zijn met de Syrische nationaliteit en geboren te zijn op 15 maart 1968 in Oum Al Kheif dorp van subdistrict Tel Tamer, Ras el Ain district in de provincie Hassaké. In 1986 schreef u zich in aan de universiteit van Aleppo. U werd in het geheim lid van de Assyrische Democratische Organisatie waar u slechts twee jaren actief voor was. U was tevens lid van een vereniging Mar Narseh waarbij er familiale, sociale en educatieve activiteiten georganiseerd werden alsook lezingen over uw gemeenschap. Nadat u in februari of maart 1988 een voordracht had gehouden over de ervaringen van buitenlanders met de democratie, maakte u een grapje hierover in verband met de Syrische autoriteiten. Dit moet gerapporteerd geweest zijn aan de autoriteiten want

daags erna werd u aangehouden. U werd mishandeld en ondervraagd maar u bekende niets en na vijf maanden werd u vrijgelaten. U diende toestemming te vragen om verder te studeren aan de Politieke Veiligheidsdienst, maar u durfde dat niet en liet uw studie varen. In 1989 moest u uw militaire dienstplicht aanvatten. Er vonden presidentsverkiezingen plaats in 1990 of 1991 en u stond in de rij om uw stem uit te brengen. U merkte dat de officier een inkerving met een mes op de duim van de stemmers maakte om met bloed hun kieskaart te stempelen. U was erg bang om op die manier een besmettelijke ziekte op te lopen en vroeg discreet of het mogelijk was met gewone inkt te stempelen omdat u bang was 'een ziekte op te doen'. De bevoegde officier aanvaarde dit niet en maakte een hele scène waarbij hij u verweet een verrader te zijn. U werd gedwongen op dezelfde manier als de anderen te stemmen en er werd contact opgenomen met de militaire veiligheidsdiensten om u een lesje te leren. U werd opnieuw mishandeld en ondervraagd en na vier of vijf maanden vrijgelaten. Uw detentieperiode telde gewoon mee als dienst en in 1991 zwaaide u af. In 1992 werd u door de veiligheidsdiensten van Qamishli onder druk gezet om voor hen als informant te werken en door te geven wie van het dorp tegen de autoriteiten of president gekant was. U maakte een rapport op waarin u stelde dat daar niet over gesproken werd, maar men geloofde u niet. U werd in hun kelder gegooid en tien dagen opgesloten waarbij u mishandeld werd. Na vrijlating diende u zich de volgende maand weer aan te bieden met een rapport over uw dorp. U zag dit niet zitten maar kon geen paspoort bekommen. Voor Libanon had u dat niet nodig en zo vertrok u naar daar. U werkte er bij een smid en woonde in de werkplaats in Beiroet. In 2007 trok u naar Noorwegen en vroeg er asiel aan onder de naam (B.A.S.) met Iraakse nationaliteit. Omdat u na een jaar nog geen antwoord had verkregen en te horen had gekregen dat dit sneller ging met documenten, koopt u een Iraaks paspoort. Uw asielaanvraag wordt geweigerd en u wordt gerepatriëerd naar Bagdad, Irak, in 2009. U legt contact met een Assyrische persoon die een visum voor u bekomt voor uw Iraakse paspoort en een Iraakse identiteitskaart waarmee u Syrië binnengaat op 8 januari 2009. Dezelfde dag nog bereikt u de woonplaats van uw zus in Tel Tamer. De dag erna reist u verder naar het ouderlijke huis in uw geboortedorp. Daar bleef u en vertrok vandaar op 28 maart 2012. Vanuit Aleppo vloog u naar Moskou met uw eigen Syrische paspoort. U vloog verder en verklaarde zich vluchteling in België op 5 april 2012.

B. Motivering

Na uw gehoor op 2 mei 2012 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kan worden toegekend en wel om de volgende redenen.

Vooreerst dient er vastgesteld te worden dat u in Noorwegen onder de Iraakse nationaliteit asiel heeft aangevraagd. U heeft een Iraaks paspoort neergelegd bij de Noorse autoriteiten en zij hebben u naar Bagdad in Irak uitgewezen (Gehoorverslag CGVS, 2 mei 2012, pp. 9-11). Dit betekent dat de **Iraakse autoriteiten u als een Iraaks staatsburger aanvaard hebben**. U staat er bekend als (S.B.A.) met als geboortedatum 1 februari 1970 (zie o.a. document UDI dd.24/04/2012 toegevoegd aan uw administratief dossier). Ten overstaan van de Federale Politie in België verklaarde u bij uw aankomst (J.H.) te noemen, met als geboortedatum 1 maart 1969 (zie Werkfiche Kandidaat Politiek Vluchteling toegevoegd aan uw administratief dossier). Vervolgens wijzigt u uw verklaringen en stelt u nu (N.J.) te noemen, met als geboortedatum 15 maart 1968. U stelt hier in de luchthaven een andere naam opgegeven te hebben omdat u bang was en de smokkelaar u gezegd had een andere naam op te geven (Gehoorverslag CGVS, 2 mei 2012, p.2). Voor het Commissariaat-generaal legt u een kopie neer van een Syrische identiteitskaart, een kopie van een formulier voor het oversteken van de grens naar Syrië vanuit Irak, een kopie van een Transcript of Civil Status Record gelegaliseerd door het Syrische Ministerie van Buitenlandse Zaken en een kopie van een baccalaureaatsdiploma uit Syrië. U legt geen enkel origineel document neer. Aangezien u reeds eerder een asielprocedure doorlopen heeft en u ook daar op het belang gewezen werd van het neerleggen van originele identiteitsbewijzen, hetgeen u overigens erkent, wordt het u zwaarder aangerekend dat u hieraan verzaakt (Gehoorverslag CGVS, 2 mei 2012, pp.13-15). Het bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere procedure en de asielzoeker moet in dit verband de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken kunnen voorleggen, a fortiori wanneer deze persoon zich onder verschillende nationaliteiten, namen en geboortedata aanmeldt bij Europese asielinstanties.

Bovendien legt u nog verdere verklaringen af die twijfels doen rijzen. U stelt met een eigen Syrisch paspoort vertrokken te zijn vanuit Aleppo luchthaven. U voegt er dan aan toe het paspoort aan de smokkelaar gegeven te hebben en dan niet te weten wat hij ermee gedaan heeft. Vervolgens bent u dan met Iraakse documenten de bus ingestapt (Gehoorverslag CGVS, 2 mei 2012, p.20). Het is hoogst eigenaardig dat u, die gesteld had gezocht te zijn door de Syrische autoriteiten, de luchthaven betreedt met uw eigen Syrische paspoort daar waar u de beschikking heeft over een Iraaks paspoort

met andere identiteitsgegevens op. Het is ook hoogst opmerkelijk dat u, die stelt gezocht geweest te zijn door de autoriteiten en verklaard heeft in 1991 of 1992 niet aan een Syrisch paspoort te geraken en daarom maar naar Libanon ging omdat u dat daar niet voor nodig had, nu wel de beschikking zou hebben over een authentiek Syrisch paspoort. Dat uw broer Jan u geholpen heeft hieraan te geraken is onvoldoende als aanvaardbare logische verklaring (Gehoorverslag CGVS, 2 mei 2012, pp.18-20). Ook eigenaardig is dat u van de neergelegde documenten foto's getrokken heeft met uw GSM, maar niet van uw Syrische paspoort. Als excuus hiervoor roept u in dat de smokkelaar u waarschuwde dat het gevaarlijk is om een Syrisch paspoort neer te leggen, hetgeen niet acceptabel is. De Syrische identiteitskaart waarvan u hier een kopie neerlegt, is door uw broer eind 2009 of 2010 voor u afgehaald. Ook het "Transcript of Civil Status Record" is door een tussenpersoon bekomen (Gehoorverslag CGVS, 2 mei 2012, pp. 13-14). Het is eigenaardig dat de autoriteiten deze documenten voor een "gezochte persoon" zouden afleveren, ook al gebeurt de aflevering aan een tussenpersoon en mits omkoping. Iemand die als gezocht geseind staat kan bezwaarlijk vernieuwing van dit soort documenten opvragen zonder dat navraag gedaan wordt naar u of naar de persoon die een dergelijk verzoek stelt. U zou de hele periode, van 2009 tot uw vertrek in 2012, onopgemerkt in uw geboortedorp gewoond hebben. Dat de huidige situatie in Syrië chaotisch is kan niet verhullen dat u toch in 2009 en 2010 en begin 2011 beweert aanwezig geweest te zijn in een periode waarin de nietsontziende en goed functionerende Syrische veiligheidsdiensten toch lucht moeten gekregen hebben van uw beweerde aanwezigheid. Uw uitleg dat uw dorp klein is, niemand dat opgemerkt heeft en niemand het aangegeven heeft kan gezien de duur van de periode die u beweert er te hebben verbleven niet overtuigen. Weinig overtuigend in dit kader is ook dat u eerst verklaart dat er geen gebouw is van de autoriteiten in uw dorp, maar u dan toch moet toegeven dat er een moekthar is. Over deze persoon verklaart u dan te denken dat die een probleem had met de autoriteiten, hetgeen een magere uitleg vormt (Gehoorverslag CGVS, 2 mei 2012, p.19).

Verder legt u nog een formulier neer dat u gebruikt heeft om als Irakees het Syrische grondgebied te betreden. Eerst verklaart u dat u in **november of december 2009 Syrië binnenging**. Dan stelt u dat de datum prijkt op het 'oversteekdocument', meer bepaald 8 januari 2009. Ter bevestiging gevraagd of hierop effectief **8 januari 2009** vermeld staat, bevestigt u dit om vervolgens uw verklaring aan te passen en te beweren dat u op deze datum Syrië binnenkwam. In Bagdad, zo heeft u tevoren verklaard, was u ternauwernood een dag of drie, vier (Gehoorverslag CGVS, 2 mei 2012, pp. 11-12). Nochtans blijkt uit de informatie die ons uit Noorwegen bereikte, dat u naar Irak getransfereerd werd op **06.12.2009** (zie document UDI, dd. 24/04/2012, toegevoegd aan uw administratief dossier). Uw verklaringen houden met andere woorden geen steek.

Ook uw bewering christen te zijn kan niet onomstotelijk aanvaard worden. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken liet u optekenen een **katholiek christen** te zijn maar voor het Commissariaat-generaal verklaart u tot de **orthodoxe stekking** te behoren. Dat u zich niet verdiept in religie kan niet aanvaard worden als verweer aangezien het hier wel degelijk om een fundament gaat van uw identiteit. Een christen uit die regio, zo is algemeen geweten, behoort tot een minderheid en men kan ervan uitgaan dat die zich zeer bewust is van zijn geloof en stekking. Dat u zich hierin vergist, is ronduit niet te rechtvaardigen. Wanneer u gevraagd wordt of jullie Rome volgen, ontkent u en zegt u dat jullie geen katholieken zijn. Op vraag om bevestiging hiervan, twijfelt u en stelt u niet 100 % zeker te zijn. Op de vraag of u de paus, het vaticaan, al dan niet volgt, tracht u zich van de vraag af te maken door te stellen dat u daar persoonlijk niets mee te maken heeft en verklaart u dan niet te weten of uw kerk de paus of het vaticaan volgt. Wanneer u geconfronteerd wordt met uw verklaring van bij de Dienst Vreemdelingenzaken waar u beweerde katholiek te zijn, verklaart u dat u later wist dat u verkeerd was en u voegt eraan toe dat u niet zo veel zicht heeft op 'de stekkingen' omdat jullie niet tot het vaticaan behoren. Er wordt u nog eens naar bevestiging gevraagd en deze keer bevestigt u kortaf niet tot het vaticaan te behoren. U verklaart niet waarom u daar plots zekerheid over gekregen heeft terwijl u even tevoren daar toch over twijfelde (Vragenlijst, p. 18; Gehoorverslag CGVS, 2 mei 2012, pp.4-5, 19).

Verder kan u geen enkel reisbescheiden voorleggen en bewijst u uw reisweg niet: u toont niet aan wanneer u uw land verlaten heeft, noch via welk traject u precies naar België kwam.

Voor asielzoekers geldt de verplichting optimale medewerking te verlenen aan de instanties die hun asielrelaas beoordelen: u moet voor uw vluchten op zijn minst in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagageticket waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar u in Europa is aangekomen. U kan voor geen enkel van uw trajecten enig reisbescheiden voorleggen en maakt aldus op vrijwillige wijze iedere controle van uw reisweg onmogelijk. U bewijst uw reisweg niet en toont niet aan wanneer u uw land of gewoonlijke verblijfplaats verlaten heeft. U weet geeneens

met welke vliegtuigmaatschappijen u gevlogen heeft (Gehoorverslag CGVS, 2 mei 2012, p.20). U maakt op die manier noch middels documenten noch middels coherente en verifieerbare verklaringen uw reisweg aannemelijk.

Tot slot dient erop gewezen te worden dat u geen enkel document neerlegt dat uw vluchtrelaas staakt. Het baccalaureaatsdiploma is enkel een kopie en in die hoedanigheid niet aanvaardbaar aangezien kopies gemakkelijk te vervalsen zijn.

Volgens uw eigen verklaringen pleegde u nationaliteitsfraude in Noorwegen. Op de vraag waarom u nu wel de waarheid zou vertellen, stelde u dat u nu 45 jaar was en nu geen verhaal meer kan vervalsen (Gehoorverslag CGVS, 2 mei 2012, p.10). Dit is, en dat hoeft geen betoog, ontoereikend.

Als asielzoeker heeft u immers de plicht om getrouw samen te werken met de bevoegde autoriteiten. Het afleggen van leugenachtige verklaringen omdat men denkt hier een voordeel uit te kunnen putten is niet aanvaardbaar. Gezien voorgaande vaststellingen heeft u uw beweerde Syrische nationaliteit dan ook niet aannemelijk gemaakt. Verder wordt aan uw identiteit en religie getwijfeld, maakt u uw reisroute niet aannemelijk, noch uw verblijfplaats na uw uitwijzing uit Noorwegen. Hierdoor verhindert u de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Indien u het de asielinstanties niet duidelijk maakt over welke nationaliteit(en) u nu juist beschikt, waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en u geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Gelet op de vaststelling dat u in Noorwegen onder de Iraakse nationaliteit asiel heeft aangevraagd, dat de Noorse autoriteiten u hebben uitgewezen naar Bagdad en dat de Iraakse autoriteiten u op hun grondgebied hebben toegelaten, wordt er volledigheidshalve op gewezen dat de Commissaris-generaal na grondige analyse van de beschikbare informatie over de veiligheidssituatie in Irak tot de conclusie is gekomen dat er actueel voor burgers uit Irak (Noord-, Centraal- en Zuid-Irak) geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Er dient geconcludeerd te worden dat u er dan ook niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker heeft ondertussen de originelen van zijn identiteitsdocumenten ontvangen, dewelke staven dat hij de Syrische nationaliteit heeft. Verzoeker benadrukt voorts dat het niet abnormaal is dat hij de identiteitsdocumenten in zijn bezit enkel via tussenpersonen en via omkoping bekomen heeft daar dit de normale gang van zaken is in Syrië, *a fortiori* nu hij gezocht werd door de autoriteiten en zeker in een periode van politieke instabiliteit. Dat hij de nodige documenten via achterpoortjes heeft bekomen is dan ook logisch in het licht van de omstandigheden.

Verzoeker is van mening dat er overdreven veel belang wordt gehecht aan het feit dat hij bij zijn binnenkomst verschillende identiteiten naar voren heeft geschoven. Evenzeer wordt hem verweten dat hij bij zijn asielpprocedure in Noorwegen een Iraaks paspoort heeft gebruikt. Al deze acties werden volgens verzoeker echter ingegeven uit pure angst dat hij opnieuw naar Syrië zou worden overgebracht om aldaar in handen te vallen van de autoriteiten.

Verzoeker benadrukt dat hij geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent de datum van zijn binnenkomst in Syrië en stelt dat er *in casu* sprake is van een foutieve vertaling door de tolk daar de Arabische benaming voor januari en december zeer gelijkend zijn.

Waar hem verweten wordt niet te weten of zijn godsdienstige strekking aansluit bij de katholieke christenen of bij de orthodoxe benadrukt verzoeker vooreerst dat hij een man is van weinig religie, al jaren in isolement leeft zodat hij niet betrokken is bij de religieuze gemeenschap. Daarnaast benadrukt verzoeker dat hij een Assyrische christen is. De Assyrische Kerk van het Oosten is een Syrische Kerk, dewelke geen banden heeft met het orthodoxe noch met het katholieke christendom, aldus nog verzoeker.

Verzoeker benadrukt dat de situatie in Syrië nog steeds zeer ernstig en onvoorspelbaar is, hetgeen ook blijkt uit het meest recente rapport van de Raad voor de Rechten van de Mens van de Verenigde Naties van 23 november 2011, dewelke duidelijk stelt dat de mensenrechten in Syrië nog steeds zwaar met de voeten worden getreden.

Verzoeker meent wel degelijk in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus daar, al dateren de feiten van jaren geleden, deze nog niet vergeten zijn door de militaire autoriteiten. Gezien de willekeur waarmee deze te werk gaan, is de vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker reëel en gegrond.

Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen gezien de situatie in Syrië nog steeds zeer precair is.

2.1.2. Verzoeker legt ter terechtzitting volgende documenten neer: originele Syrische identiteitskaart, bewijs verzending DHL van verzending identiteitskaart, kopie van zijn Syrisch paspoort en het origineel van zijn doopcertificaat (rechtsplegingdossier, stuk 13).

2.2.1 Verzoeker werd overeenkomstig artikel 14 PR RvV ondervraagd ter terechtzitting.

Inzake de kopie van zijn paspoort verklaarde verzoeker dat het origineel van zijn Syrisch paspoort zich bij de smokkelaar bevindt. Hij weet niet waar zijn paspoort actueel is. Verzoeker verklaart dat hij met zijn gsm een kopie van het paspoort heeft genomen wanneer hij Rusland was. Hij is met het origineel Syrisch paspoort vanuit Moskou naar België gevlogen en de smokkelaar, die meevloog, heeft het afgenomen op het vliegtuig. Hij heeft geen kopie van dit paspoort willen tonen op het CGVS omdat hij schrik had te worden gerepatriëerd naar Syrië.

De originele identiteitskaart werd door zijn broer opgestuurd met DHL vanuit Syrië. Verzoeker verklaarde dat zijn identiteitskaart bij hem thuis lag.

Hij verklaarde voorts dat zijn asielaanvraag in Noorwegen werd afgewezen wegens onvoldoende kennis inzake Irak.

Verzoeker heeft zijn reiskosten (12.000 dollar) bekostigd met het geld dat hij in Noorwegen verdiende tijdens zijn verblijf aldaar.

2.2.2. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil invoeren, moet de "nationaliteit" begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, § 87).

Te dezen voert verzoeker aan de Syrische nationaliteit te bezitten.

Uit de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat verweerder twijfelt aan verzoekers Syrische identiteit omwille van een vermoeden van Iraaks staatsburgerschap ingevolge zijn uitwijzing naar Irak door Noorwegen en aanvaarding door de Iraakse autoriteiten. Tevens wordt in twijfel getrokken dat verzoeker een Syrisch paspoort had en met dit paspoort het land kon verlaten.

De Raad stelt vast dat verzoekers verklaringen ter terechtzitting omtrent zijn paspoort en identiteitskaart moeilijk te verzoenen zijn met zijn verklaringen op het CGVS (zie gehoor CGVS, p.14).

Anderzijds brengt verzoeker thans een identiteitskaart bij die zich als origineel aandient, evenals de kopie van een Syrisch paspoort. Uit verzoekers verklaringen inzake zijn onmiddellijke leefomgeving in Syrië kan niet afgeleid worden dat deze niet stroken met de werkelijkheid (gehoor CGVS, p.3). Deze verklaringen worden evenmin in twijfel getrokken in de bestreden beslissing. De Raad stelt tevens vast dat niet aangetoond werd dat de verklaringen van verzoeker inzake de Assyrische kerk niet stroken met de realiteit (zie gehoor CGVS, p.4).

Omwille van het ontbreken van onder meer een onderzoek naar de authenticiteit van verzoekers thans bijgebrachte identiteitskaart, de elementen van zijn asielaanvraag in Noorwegen en een diepgaandere toetsing van zijn kennis inzake zijn directe en bredere leefomgeving in Syrië, is het voor de Raad, gelet op de ter terechtzitting bijgebrachte stukken en de verklaringen, onmogelijk om te besluiten dat verzoeker niet de persoon is die hij beweert te zijn (nationaliteit/identiteit).

Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 mei 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,
dhr. R. SANEN,

wnd. voorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS